

Ingeborg Stille

en äkta livsnjutare!

En bra början som nybliven svensk på Rivieran har varit att ta kontakt med Rivieraklubben och/eller Svenska kyrkan på Stillegården i Haut de Cagnes. En privatvilla som ägdes av Ingeborg Stille. En gåva från henne till Svenska kyrkan och Rivieraklubben. Men vem var Ingeborg?

Det är många som undrar vem Ingeborg Stille var. För mig var hon den tuffa härliga kvinnan som ibland skjutsade mig hem efter en middag eller ett party hos familjen Lundberg i Monte-Carlo. Om jag minns rätt så var den cabbade Mercedesen guldfärgad. Ingeborg var en stilig, parant kvinna och alltid välklädd. Hon var kul och bullrig och oerhört omtyckt bland svenskängingarna på Rivieran. Tiden jag pratar om är 1970-tal. Själv arbetade jag hos Oscar Lundberg, en av entusiasterna som startade Svenska Rivieraklubben. Ibland var jag med och festade med dessa glada svenska pensionärer.

Jag var ung och frekventerade gärna kustens nattklubbar men som kontrast träffade jag också gärna dessa glada pensionärer. De hade så mycket att förmedla en ung kvinna som jag. Nu är jag där själv, som glad pensionär och livsnjutare på Rivieran.

Ingeborg Stille var född Philipson som var den stora importören av Mercedes i Sverige. Nils Stille, som hon gifte sig med, var sportchef på Svenska Dagbladet och god vän och affärspartner med hennes bror Gunnar. De träffades tack vare Gunnar och kärlek uppstod. De fick inga barn men hon var oerhört barnkär och hennes släkting Louise Göransson berättar hur hon kunde sitta långa stunder och gosa och läsa sagor för Louises barn. Nils Stille dog i mitten av 1970-talet.

Ingeborgs stora intresse som ung var att köra bil. Inte så konstigt kanske, tillhörande Philipsonsfamiljen. Hon körde Monte Carlo-rallyt flera gånger och ställde även upp i andra biltävlingar runt om i världen. I slutet av 40-talet kom

funderingarna om att bosätta sig på Rivieran. Både vädret och det franska temperamentet passade henne bättre än det svenska kynet och det trista klimatet i Sverige. Sagt och gjort. Hon började leta efter hus och efter ett tag förstod hon att det var i Haut de Cagnes hon ville bo. Första huset inköptes och flyttlasset gick ner till Rivieran. Ett rivningsobjekt som hon färdigställde. Under renoveringsarbetet med det första huset hade hon hittat ett nytt objekt som ännu mer överensstämde med hennes önskemål och drömmar. Också det ett rivningsobjekt. Det blev till och med ett tredje hus som dock blev det sista – Stillegården.

Från början var det en förfallen bondgård med både åsnor och höns i trädgården. Men Ingeborg såg husets potentialer och renoverade det till bli hennes idealbostad. Det tog henne fyra år att färdigställa huset. Egentligen består fastigheten av flera sammanbyggda hus. Ett av det kallades för Gunillas hus. Gunilla var hennes brorsdotter, boende i Schweiz och som stod Ingeborg mycket nära. Den stora salen som man först kommer in i från gården var hennes eleganta matsal. Hon var mycket förtjust i inredning och dekorativa saker av bra kvalitet. Hon var ständigt på jakt efter vackra antikviteter som skulle passa i hennes hem och reste runt på den franska landsbygden och gärna i Italien för att fynda udda och unika föremål. Hon älskade rosor och vid en jämn födelsedag fick hon en rosenträdgård av vännerna. Poolen använde hon flitigt, förmiddagsdoppet var viktigt och hon njöt av att simma i solen.

Festerna och middagarna var

många och det var högt i tak. Hon var en strålände värdinna och till sin hjälp hade hon Monsieur Victor, hennes allt-i-allo, som gillade att klä sig i sin vita mässjacket när det vankades gäster. Ingeborg var duktig på att laga mat och bli en mästare på suffléer. Favoritdrycken var champagne och då helst Veuve Cliquot Brut. Det sägs att hon var den första svenskan som bosatte sig

Ingeborg Stille och Tore Wretman

i Haut de Cagnes. Men ibland lämnade hon Rivieran, hon var nyfiken på världen. Jordanrundresorna blev några stycken, den sista i samband med 80-årsdagen.

Tänk så många människor som passerat Stillegården. Men nu är det slut, denna vår lämnar vi Stillegården och flyttar till en nyrenoverad vacker villa som är mer lättillgänglig och ändamålsenlig.

Helt i Ingeborg Stilles anda. Det nya huset kommer att heta Villa Ingeborg för att hedra denna fantastiska kvinna. I det nya huset kommer Ingeborgs positiva tankar att leva vidare.

Hon var alltid öppen för förbättringar och förnyelse. Ingeborg hade alltid nära till skratt. Hon levde gott och älskade att umgås med alla sina vänner däribland många filmstjärnor och konstnärer. Ingeborg hade "det" som man så gärna säger om någon med personlighet. När hon kom in i ett rum så drogs blickarna till henne. Hon var mycket familje- och släktkär och hade nära kontakt med både sina och Nisses släktingar. Ingeborg var mån om sina vänner och fanns alltid till hands för dem. Hon hade ett öppet sinne med mycket närvaro.

Ingeborg skänkte sitt hus till kyrkan och Rivieraklubben för att svenskarna på Rivieran skulle ha en hemvist att komma till. Hon var från början med i planerna om att starta en svenskarnas Rivieraklubb. Under en tid var hon även vice ordförande. Då kunde varken hon eller någon annan ana hur stor denna församling och klubb skulle bli och som dessutom fortsätter att växa. Livet går vidare, helt i Ingeborg Stilles anda. Hon föddes 1898 och dog 1991.

Christina Appeltoff
christina.appeltoff@orange.fr
Fotona är lånade ur Ingeborgs fotoalbum

Tomorrow needs care

Det Skandinaviska Teamet

Susanne Råde

+352 24 67 23 63

susanne.rade@ca-luxembourg.com

Elisabet Törngren Laquintana

+352 24 67 57 37

elisabet.laquintana@ca-luxembourg.com

CRÉDIT AGRICOLE LUXEMBOURG

39, allée Scheffer
L-2520 Luxembourg

www.ca-luxembourg.com

CA CRÉDIT AGRICOLE
PRIVATE BANKING